

Antwoorden op kamervragen van Smits en Van Dijken over aanspraak op woningaanpassingen krachtens de Wvg bij een indicatie voor verblijf

1.

Heeft u kennisgenomen van het feit dat de gemeente Enkhuizen weigert om voor een vrouw met een handicap aanpassingen tot stand te brengen in haar woning, waar zij met behulp van een Persoonsgebonden budget (PGB) wordt verzorgd, enkel omdat zij via het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) een indicatie voor zorg met verblijf kreeg?

1.

Ik heb hiervan kennisgenomen.

2.

Bestaan er richtlijnen voor gemeenten waaruit voortvloeit dat een indicatie voor zorg met verblijf resulteert in een negatieve beschikking voor woningaanpassing, indien de zorgvragende persoon toch thuis verzorgd wordt?

2.

Nee, hiervoor zijn geen richtlijnen. Gemeenten zijn in beginsel gehouden woonvoorzieningen te verstrekken aan mensen met een beperking, dus ook aan mensen met een indicatie voor verblijf die ervoor kiezen om thuis te blijven wonen. Er kunnen echter overwegingen zijn op grond waarvan een gemeente toch besluit geen woonvoorziening te verlenen. Gemeenten zijn namelijk, op grond van artikel 3 van de Wet voorzieningen gehandicapten, verplicht verantwoorde voorzieningen te bieden. Onder verantwoorde voorzieningen worden voorzieningen verstaan die doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht zijn.

3.

Herinnert u zich uw antwoorden op mondelinge vragen van het lid Smits d.d. 25 januari 2005 over mensen die een indicatie verblijf toch met een budget thuis verzorgd willen worden?

3.

Ja.

4.

Was u toen ook van mening dat mensen met een handicap niet gedwongen mogen worden om tegen hun wil in een instelling te verblijven, indien verblijf thuis redelijkerwijs mogelijk is?

4.

Mensen kunnen in beginsel niet gedwongen worden in een instelling te gaan wonen. Het zelfstandig wonen van mensen met ernstige handicaps moet mogelijk zijn. Daar is én blijft mijn beleid ook nadrukkelijk op gericht. Er zijn echter wel grenzen aan de verantwoordelijkheid van de overheid om zelfstandig wonen van mensen met een beperking mogelijk te maken. De overheid kan immers niet tegen elke prijs voor de benodigde zorg en aanpassingen zorgen als de cliënt daarom vraagt. Uit het oogpunt van doelmatigheid en een – ook op termijn- houdbare AWBZ zal een afweging moeten worden gemaakt tussen de kosten van een intramurale en extramurale setting. Ik heb ook toegezegd u voor april een brief over de omslagpunten in de zorg toe te sturen.

Ik wil benadrukken dat het feit dat er grenzen zijn tot waar de verantwoordelijkheid van de overheid reikt niet betekent dat cliënten met een indicatie voor verblijf daardoor gedwongen worden in een intramurale instelling te gaan wonen. Zij kunnen er nog steeds voor kiezen om thuis te blijven wonen en, bovenop de mogelijkheden van de AWBZ en de Wvg, zelf de benodigde zorg en aanpassingen realiseren. In dit verband wil ik tevens refereren aan mijn

voornemen om het mogelijk te maken dat instellingen het 'verblijfspakket' ook buiten de muren van de instelling kunnen leveren (zie de brief over de WMO/AWBZ van 23 april 2004).

5.

Hoe kunnen de ouders van de hierboven genoemde vrouw met een handicap bereiken, dat zij toch de noodzakelijke woningaanpassingen via de Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg) vergoed krijgen?

5.

De ouders kunnen gebruik maken van de gebruikelijke bezwaar- en beroepsmogelijkheden die tegen de beslissing van de gemeente openstaan. In laatste instantie is het aan het oordeel van de rechter om te bepalen of de gemeente in dit geval de voorziening in redelijkheid heeft kunnen of mogen weigeren.

6.

Bent u bereid in overleg met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) te treden om tot een meer eenduidige richtlijn te komen waar het dit soort aanvragen betreft, en de Kamer over de uitkomst van dit overleg te berichten?

6.

Binnen de verantwoordelijkheidsverdeling in de Wvg past het niet om vanuit het Rijk gedetailleerde richtlijnen aan gemeenten voor te schrijven over de uitvoering van de Wvg. In aansluiting op het antwoord op vraag 5 wijs ik erop dat jurisprudentie 'aanknopingspunten' kan bieden of gemeenten Wvg-voorzieningen aan mensen met een indicatie voor verblijf mogen weigeren en welke overwegingen daarbij relevant zijn.